

Sygn. akt III KO 130/19

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Włodzimierz Wróbel

w sprawie **J. W. i in.**

po rozpoznaniu wniosku Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 listopada 2019 r. sygn. akt III K (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem Sądu Okręgowego w B. z dnia 12 listopada 2019 r. (sygn. akt III K (...)) zwrócono się w trybie art. 37 k.p.k. o przekazanie sprawy prowadzonej pod sygnaturą akt III K (...) do innego sądu równorzędnego.

Sprawa niniejsza trafiła do Sądu Okręgowego w B. na skutek postanowienia Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 8 października 2019 r. (sygn. akt II Ako (...)) wydanego na podstawie art. 36 k.p.k., z uwagi na fakt, iż zdaniem Sądu Apelacyjnego zdecydowana większość oskarżonych i świadków w sprawie mieszka bliżej B. , a dalej od G. (Sąd przedstawił precyzyjne wyliczenia w tym zakresie). Argumenty Sądu Okręgowego w B. opierają się jednak na nowym art. 350a k.p.k., który stanowi, iż przewodniczący składu orzekającego może zaniechać wezwania na rozprawę świadków, którzy zostali przesłuchani, przebywających za granicą lub mających stwierdzić okoliczności, które nie są tak doniosłe, aby konieczne było bezpośrednie przesłuchanie świadków na rozprawie, w szczególności takie, którym

oskarżony w wyjaśnieniach swych nie zaprzeczył. Zdaniem Sądu wnioskującego, dopiero wówczas, gdy zostanie przesądzone, jakie osoby winne zostać wezwane na rozprawę, można racjonalnie oceniać, czy zaszły przesłanki z art. 36 k.p.k. Oznaczałoby to, iż decyzja Sądu Apelacyjnego była przedwczesna i wobec tego niezasadna z uwagi na gwarancje rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zasadniczym elementem dobra sprawiedliwości w rozumieniu art. 37 k.p.k. jest potrzeba zapewnienia przeprowadzenia rzetelnego procesu karnego, rozumianego jako taki, który zakończy się w rozsądnym terminie, będzie prowadzony przed bezstronnym i obiektywnym sądem, w warunkach wolnych od negatywnego wpływu na prowadzone w jego ramach czynności, oraz pozwala realizować prawa uczestników postępowania w tym przede wszystkim oskarżonego i pokrzywdzonego. Uzasadnienie decyzji o przekazaniu sprawy z pominięciem *de facto* ustawowych przepisów o właściwości musi zawierać argumentację wyjątkową.

W sprawie niniejszej lektura wniosku Sądu Okręgowego w B. prowadzi do wniosku, iż nie przedstawiono racji, które miałyby z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości uzasadnić przekazanie sprawy. Argumenty przedstawione sprowadzają się do skądinąd interesującego ukazania konsekwencji wprowadzenia do k.p.k. art. 350a w kontekście decyzji w trybie art. 36 k.p.k. i stosownego postulatu co do procedowania w takich konfiguracjach w przyszłości. Można domyślać się, że Sądowi wnioskującemu chodzi o przekazanie z powrotem do Sądu Okręgowego w G. , pierwotnie właściwego. Jednak takie postawienie sprawy powodowałoby, że szczególny i wyjątkowy tryb przewidziany w art. 37 k.p.k. (istotna jest tutaj wszak właściwość Sądu Najwyższego) stałby się *de facto* mechanizmem odwoławczym od decyzji podjętych na podstawie art. 36 k.p.k. Nie taka jednak jest funkcja tego mechanizmu.

Wobec powyższego wniosku nie uwzględniono.